

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracji: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austriacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Szwecya. — Rosya. — Księstwa Naddunajskie. — Turcya. — Azja. — Z teatru wojny. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

MONARCHYA AUSTRIACKA.

Sprawy krajowe.

Lwów, 19. sierpnia. Gmina miasta Lwowa obchodząc rocznicę Urodzin Jego cesar. królew. Apostolskiej Mości nieurządzała wprawdzie w tym roku wystawnych uroczystości, taka bowiem była najwyższa wola Monarchy a i epidemia grasująca jeszcze w mieście naszem niedozwalała okazałych manifestacji publicznych tej radości, jaką serce każdego wiernego poddanego na tym dniu było przyjęte. Ale niezbywało na cichych dziełach dobroczynności zgodnie z wyrzeczonym już tylekroć zyczeniem Najjaśniejszego Pana. W sali ratuszowej w południe obdzielano z uroczystością inwalidów z lwowskiego funduszu *Franciszka Józefa*, inwalidów miejscowych, na których w tym roku przy wzrastającym kapitale przypada 5 złr. m. k. miesięcznie więcej.

Tego samego dnia rozpoczął czynność swoją zawiązany w magistracie w porozumieniu z radą gminy komitet, którego zadaniem jest mieć staranie o zabezpieczenie bytu i wychowania licznych ubogich sierot po zmarłych na cholere mieszkańców Lwowa. W obec zasmucającego wypadku, że epidemia w tym roku srożej jeszcze dotknęła miasto nasze a niżeli w roku 1831 i liczba sierot niestety bardzo jest znaczna, niomogła zapewne gmina lwowska na uświęcenie pamięci Urodzin Jego Cesarzkiej Mości obmyśleć stosowniejszego zakładu dobroczynnego nad tę opiekę sierotami, która zaszczyt prawdziwy przynosi reprezentantom miasta Lwowa.

(Obchód święta Napoleona. — Dochody i wydatki Wiednia.)

Wiedeń, 15. sierpnia. Uroczystość Napoleona w kościele św. Anny, zważyła mnóstwo ciekawych. Dwór fawuskiej i angielskiej ambasady wystąpił w pełnej gali. Pomiedzy gośćmi widziano hrab. Boul i ministra spraw wewnętrznych, nadto pierwszego ochmistra Jego Ces. Mości księcia Liechtensteina i kilka tajnych radców również w gali.

(Budżet gminy Wiednia.) Według obliczenia przychodów i rozchodów gminy Wiednia na rok 1855 wynoszą przychody 2,083,998 złr. rozchody zaś 3,512,063 złr. Gmina ma więc pokryć większy jeszcze niedobór niż roku zeszłego miejskim rozkładem podatków, który zresztą wynosi 1,658,055 złr. Na przyszły rok spodziewają się zmniejszenia tych podatków miejskich.

(Złośliwe pogłoski o gubieniu ludzi cholera.)

Z Medyolanu donoszą z dnia 13. b. m., że w gminie Carnaredo (okręgu Saronu) rozszerzono w sposób złośliwy pogłoskę, że w tamtejszym szpitalu cholerycznym zabija lekarz chorych w porozumieniu z dozorcami.

Dla tego złośliwego oszczerstwa chciał tłum burzycieli szturmować d. 8. wieczór szpital, ale go odparto; hersztów ujęto.

Hiszpania.

(Świeższe wiadomości.)

Z Madrytu piszą pod dniem 13. do dziennika *Independance belge*: Gazeta urzędowa ogłasza dosłowną treść alokucyi papieskiej. Pan Bruil minister finansów odjeżdża dziś do Saragossy. Podczas jego nieobytuści obejmuje minister marynarki sprawy ministerstwa finansów. — Wydano rozporządzenie względem wypłaty obligacyi skarbu.

(Początek madrycka z dnia 10. sierpnia: Ogłoszenie spisu dóbr kościelnych mimo oporu. — Cabrera w Andorze. — Andorra protestuje. — Ostrożność przeciw karlistom i socyalistom. — Nieporozumienia z Andorą łagodzą się.)

Do *Independance belge* piszą z Madrytu z 10go sierpnia, że w gazecie urzędowej zaczęto ogłaszać listę tych dóbr kościelnych, które jeszcze w ciągu tego miesiąca mają pójść pod sekwestr. Wszędzie, tak tu jak na prowincyi sprzeciwiało się duchowieństwo jak najusilniej zaborowi dóbr tych, a władza cywilna musiała dodać

komisarzowi rządowemu do asystencyi burmistrza i sędziego, aby mógł wejrzeć w akta znajdujące się w archiwach kościelnych.

Cabrera przybywa na dolinie Andorra, zaczem rząd hiszpański postanowił wysłać wojska do tego kraiku, który od tylu już wieków utrzymywał się przy swej niezawisłości. Syndyk z Andorry zaprotestował przeciw temu, i chce wezwać pomocy Francyi, jeżeli-by Hiszpania spełniła swą groźbę. Kilka miejskich władz w Katalonii rozwiązano dla zbyt wielkich sympatyj z Karlistami. Niedaleko Girony uwięziono burmistrza i osadzono go w więzieniu za to, że podczas poходу jednej z band karlistowskich nie kazał w dzwony na gwałt uderzyć. Według doniesień gazety madryckiej doszły już tego władze barcelońskie, że ostatnie zawiechrzenia wyszły ze spisku socyalistów. Czterech robotników i głównych sprawców zawiechrzenia osadzono w więzieniu. Odkryto też ważne papiery.

Dzienniki hiszpańskie z dnia 7. sierpnia donoszą, że sprawa z republiką *Andorra* względem przytułku Karlistom zbliża się do pomyślnego załatwienia. Rząd upoważnił jeneralnego kapitana Zapatera przedsięwziąć rewizję traktatu zawartego z Andorą w roku 1841 i usunąć wszelkie postanowienia, któreby mogły być ze szkodą dla spokoju Katalonii.

Anglia.

(Początek londyńska z dnia 14. sierpnia: Obrady z ostatniego posiedzenia. — Mianowania. — Rozkaz dzienny do legii cudzoziemskiej. — Times o sprawie Krymskiej. — Sprostowanie.)

Londyn, 14. sierpnia. Na dzisiejszem posiedzeniu konkluzyjnym izby niższej, była znówu sprawa wojenna przedmiotem obrad. Sir do Lacy Evans zalecał rządowi usilnie wysłać na widownię boju 10.000 ludzi z Indyi i wszystkich do dyspozycyi będące pulki z kolonii, gdyż milicya sama jest dostateczna na załogę w koloniach. Legii cudzoziemskie są wyborne, ale nie wszystkie. Lord Palmerston odpowiedział na to, że Anglia nie miała od roku 1815 tak licznej armii na stopie wojennej, co zaś do Indyi wspominał tylko że rady pana Lacy nie będą zapomiane.

Na posiedzeniu tajnej rady w Osborne dnia 14. b. m. admirał Berkeley mianowany został tajnym radcą. Pan Massey członek parlamentu mianowany został sekretarzem stanu w ministerium spraw wewnętrznych na miejsce pana William Cowper mianowanego prezydentem biura sanitarnego.

Odnosnie do przeglądu legii cudzoziemskiej, który Królowa Anglii odbyła w Shorncliffe, wyszedł rozkaz jeneralny treści następującej: „*Horseguards*, 10. sierpnia 1855.

Jenerał komenderujący otrzymał od Jej Mości Królowej rozkaz wyrazić pułkownikowi Stutterheim, tudzież oficerom i żołnierzom angielskiej legii cudzoziemskiej, której przegląd odbył się wczoraj w Shorncliffe, szczególne względy Jej Król. Mości za dzielność i wojowniczość, jaką się legia pod bronią odznaczyła. Ta gotowość na pole boju zostaje chlubą oficerom i żołnierzom i napawa Jej Król. Mość otuchą, że legia wyrówna karnością i walecznością sławę królewsko-niemieckiej legii, która w pamiętnych wojnach była tak długo i tak zaszczytnie połączona z armią angielską. Ten rozkaz jeneralny ma być podany do wiadomości angielskiej legii cudzoziemskiej za pośrednictwem inspekcyjnego pułkownika Kinloch z rozkazu głównie dowodzącego, vicount'a Hardinga.

G. A. Weatherall, Jenerał adjutant.

W rozprawie nad stanem rzeczy w Krymie ubolewa *Times*, że mnogość dowódców między sprzymierzonymi psuje jednomyślność zamiar. A na tem samem, cierpi także i angielskie ministerium wojny — dodaje.

Dziennik *Times* z dnia 14. sierpnia: Jesteśmy proszeni ogłosić, że hrabia i hrabina Persigny nie wyjadą z Londynu podczas pobytu królowej we Francyi.

Francya.

(Świeższe wiadomości. — Uroczystość pięknie odbyta. — Projekt podwojenia pensyi wdowom. — Canrobert przybył do Marsylii. — Początek paryska z 15. sierpnia. — Marszałek Castellane wrócił do Londynu. — Mianowanie dyrektora przy parku obłężniczym. — Nowa kolej otwarta. — Nowe wojska do Krymu. — Odwiedziny wystawy. — Pomnik Henryka IV. — Rząd kosztła za Arabów ponosi. — Gwardya w St. Cloud. — Wykaz banku.)

Paryż, 16. sierpnia. *Monitor* dzisiejszy donosi w jakim porządku się odbyły przy wczorajszej uroczystości recepcye w Tuileryach; nieogłasza jednak żadnej mowy. Uroczystość odbyła się spokojnie, iluminacye były świetne. — Rada Stanu zajmując się pro-

jektom ustawy względem podwojenia pensji wdów po poległych w Krymie.

Generał Canrobert powracając z Krymu przybył dnia 14. b. m. do Marsylii.

Paryż, 15 sierpnia. Marszałek Castellane zabawiwszy krótki czas w Paryżu powrócił do Londynu. — P. Princeteau, pułkownik sztabu artylerji w Londynie mianowany został prowizorycznym dyrektorem parku oblężniczego armii orientalnej. — Dnia 11. sierpnia otwarto na linii północnej kolej żelazną z Erquelines do Maubeuge i Hautmont. — Liczne oddziały piechoty transportowane koleją żelazną przejeżdżają obecnie przez Paryż, udając się dla skompletowania pułków armii orientalnej. Ze stu pułków, z których się składa linia piechoty francuska wysła blisko 40 pułków każdy po 150 do 600 ludzi na widownię boju. Jestto posiłek około 15.000 ludzi nielicząc w to oddziałów, które mogą się dostać do portów nie idąc na Paryż. Dnia 10 przybyło w Avignonie 3000 wojska na statkach parowych Rodanu i ruszyli nazajutrz do Marsylii. — W ostatnią niedzielę zwidziło około 110.000 osób wystawę. Urzędnicy wystawy powiadają, że nigdy niewidzieli podobnej cizby.

— J. M. Cesarz darował 3000 franków na pomnik Henrykowi IV. stawiony kosztem i staraniem miasta La Fleche.

Wszystkie koszta szeków arabskich przybyłych w odwiedzinę wystawy ponosi rząd francuski.

Grenadyery i kirasyery gwardji stanęli kwaterą w St. Cloud.

Według miesięcznego wykazu banku Francji powiększył się zasób metalu (obecnie 338½ mil.) o 24, dyskonto o 82, a bieżące rachunki skarbu o 248½ mil., obieg banknotów zaś (obecnie 614¼ mil.) zmniejszył się o 49¼ milionów.

Włochy.

(Plaga sarańczy padła na Sycylię. — Wykupno rekruciek w Piemontcie. — Wybór jenerala OO. Redemptorystów.)

Obok cholery i idącego już może w ślad za nią powietrza morowego zdaje się, że jeszcze inna plaga orientalna ma nawiedzić zachodnią Europę, mianowicie sarańcza. Formalne ebmury tych straszliwych owadów przeciągały temi czasami ponad wyspą Sycylię i spuściły się w okolicy Torralby. Ogrody, pola i łąki wyglądały w kilka godzinach jak pobojowisko. Klosy, liście i zielone zawiązki poznikały jak na zaklęcie czarodziejskie; tylko źdźbła, łodygi i masy zarłocznego owadu sterczały nad ziemią. Miliardy zaś tych przelotnych niszczycieli plonu powpadały do źródeł i potoków i pozatrwały wodę; gdyż jak się wnet przekonano, następowały po życie jej równie jak przy cholercie gwałtowne kolki, poczem zaczynało puchnąć całe ciało i po kilku godzinach padali ludzie ofiarami tej trucizny. Z 63 osób zatrutych w ten sposób umarło 45 przed odejściem statku. Ludność zaczyna się wynosić; bo gdzie zbywa na chlebie i wodzie, tam zbywa już na wszystkim.

„Gazz. Piemontese“ z 10. sierpnia ogłasza dekret królewski, który sumę wykupna dla rekrutów tegorocznego zaciągu oznacza na 3600 franków.

Z Rzymu piszą do gazety powszechnej: OO. Redemptoryści (Liguorianie), zakon pobratymczy Jezuitów, który w roku 1732 założył Alfonso Liguori w Neapolu, a Ojciec Święty potwierdził w roku 1749, mieli od czasu założenia swego główną siedzibę najpierw w pustelni Santa Maria di Villa Scala, a potem w Nocera de'Pagani. Siedziba ta pozostała w królestwie Neapolitańskim nawet wtedy, gdy towarzystwo rozszerzyło się śpiesznie w Sycylii, Szwajcaryi (1811) w Austrii (1820) a w najnowszych czasach w Belgii. Było życzeniem stolicy apostolskiej równie jak i zakonu Liguorianów, ażeby główna siedziba towarzystwa Redemptorystów podobnie jak innych towarzystw religijnych, przeniesiona została do Rzymu; ale pomimo wszelkich przedstawień Papieża niechciano w Neapolu uczynić zadość temu życzeniu. Gdy jednakże prowincye północne Włochy, Szwajcaryja, Niemce i Belgia, gdzie się znajduje większa część członków, zaczęły nalegać na to, pozostawił Papież w prawdzie główną siedzibę tego zakonu jak dotąd w Neapolu, z osobnemi przywilejami, ale równocześnie obrao w Rzymie jenerala zakonu i to na całe życie. Wybór, na który zjechali się prowincyały i wikaryusze nawet z niewłoskich prowincyi, padł na Ojca Maurona, Szwajcara. Rezydencję jenerala urządzeno już w nabytej ze strony Liguorianów pięknej wili księcia Caserta, i zaczęto budować śpiesznie nowy, wielki kościół w pobliżu starożytnej bramy tryumfalnej Cesarza Galienusa.

Niemce.

(Układy Prus z Danią o cto na Sundzie. — Przemycenie broni. — Gorliwość gminy katolickiej w Brandeburskim.)

W sprawie cef sundowych donoszą dziennikowi „B. B. Z.“ z wiarogodnego źródła, że między rządem pruskim i Danią toczyły się układy, ale dotąd jeszcze niedoprowadziły do żadnego rezultatu. Zresztą odbywają się te układy zupełnie niezawisłe od działań rządu Stanów zjednoczonych. Słychać znowu o misji duńskiego wiceadmirała Mounier do Paryża, by wyjednać u rządu francuskiego pośrednictwo w tej sprawie. W Kopenhadze jak słychać, obawiają się, żeby Stany zjednoczone niechciały napastować kolonii duńskich w Ameryce. Mianowicie bogata kolonia St. Thomas, która Dania posiada w Indyach zachodnich, ma być oddawna celem zyczeń Ameryki północnej.

Jeden z dzienników berlińskich donosi, że na dworcu Reńskiej kolei żelaznej w Akwisgranie skonfiskowano 125 bel jakoby z bawełną. Gdy je otworzono znaleziono wprawdzie bawełnę, ale głównie zawierały się w belach rewolwery i rogi na proch. Jak wnoszą z bel już rewidowanych przemyceno ogółem 2000 do 3000 sztuk broni palnej. Bele te pochodziły z Antwerpii (Aachner Ztg. donosi także o tem zdarzeniu, ale utrzymuje, że transport był przeznaczony do Rosyi).

Berlin, 12. sierpnia. Katolicy Brandenburscy zajęli się sami wychowaniem dzieci swej prowincyi w duchu katolickim. Zaprowadzili odpowiednie szkoły, poruczyli zarząd onych futejszemu proboszczowi i doprowadzili, że od czasu do czasu odprawia się w różnych miejscach tej prowincyi katolickie nabożeństwo.

Szwecya.

(Książę Delarne królewicz wyjechał za granicę. — Służba po lazaretach. — Cholera.)

Sztokholm, 3. sierpnia Najmłodszy syn króla Jego Mości, August książę Delarne udał się po krótkim pobycie u wód w Marstrand, w najściślejszem inkognito za granicę a z powrotem spodziewany za kilka miesięcy. Z różnych pułków dobrano po kilku ludzi do lazaretów wojskowych, ażeby się nauczyli obwiązywać rany i w potrzebnym razie byli do pomocy lekarzom. Komisya kwarantany w Gothenburgu ogłosiła pod dniem 31. lipca, że w Szczecinie i Hamburgu panuje cholera.

(Norwegia chce zniesienia Namiestnictwa. — Pogłoska o mianowaniu wice-króla.)

Z Chrystyanii piszą pod dniem 7. sierpnia: Na ostatniem posiedzeniu Storthingu toczyły się nader ciekawe obrady nad zniesieniem urzędu namiestnictwa w Norwegii. Po długiej i zwawej debacie uchwalono zaproponować Królowi to zniesienie. Wotum to jednakże niebyło wymierzone przeciw osobie powazanego powszechnie namiestnika pana Löwenskjolda, lecz tylko przeciw niepotrzebnemu istnieniu tej instytucyi, która zwłaszcza po ustanowieniu osobnego rządu norweskigo i ministrów norweskich przy centralnym rządzie w Sztokholmie stała się zupełnie bezużyteczna. Mianowicie zaś chciano przeto dać wyraźnie do poznania, że Norwegia w razie ustąpienia lub zgonu terażniejszego namiestnika niechce żadnego Szweada na tę posadę, lecz woli raczej, by posada ta zupełnie zniesiona została. Król jednak odmówił sankcyę tej uchwały.

Od tego czasu, jak mocarstwa zachodnie rozpoczęły nanowo swe działania na Bałtyku, toczy się nader żywa polemika w całej prasie północnej.

Nagle zaczyna utwierdzać się coraz bardziej obiegająca już od niejakięgo czasu pogłoska. Oto słychać z wielką pewnością, że namiestnik Löwenskjold opuści w jesieni r. b. swą posadę i że potem książę następca tronu mianowany będzie wicekrólem Norwegii. Także *Morgenbladet* wspomina o tej pogłosce. (Jakośmy o tem donieśli w nr. 189 Gazety Lwowskiej.)

Rosya.

(Pożary w Petersburgu.)

Z nad granicy rosyjskiej piszą z d. 8. sierpnia do Gazety królewieckiej:

„Obiegające od kilku tygodni pogłoski o wielkim pożarze w Petersburgu potwierdzają się. Dnia 14. lipca wybuchną znaczny ogień blisko twierdzy Schlüsselburg przy wielkich magazynach, niedaleko miasta i obrócił w perzynę około 150.000 cetn. siana i 14.000 cetnarów mąki żytniej. Które budynki ogień zniszczył niewiadomo tu dotychczas. z podanej szkody, można jednak wnosić, że ogień znacznie się był rozszerzył. Dnia 16. lipca wybuchł w Moskiewskiej dzielnicy miasta N. 5. drugi większy jeszcze ogień. Spaliła się znaczna część dzielnicy, a między innymi gmachami fabryka cukru założona w bardzo wielkim rozmiarze, w której jednak nie robiono jeszcze. Spłonęły masy towarów.“

(Pułk strzelców rodziny cesarskiej.)

Pułk strzelców rodziny cesarskiej jest już zupełnie uformowany. Według rozkazu dzienneego z 3. sierpnia przybrał Cesarz tytuł szefa tego pułku. Bracia Cesarza, Wielki książęta Konstanty, Mikołaj i Michał zostali mianowani szefami trzech batalionów jego. Oprócz tego wciągnięci zostali do listy pułku synowie Cesarza, syn Wielkiego księcia Konstantego i książęta Romanowie (synowie księcia Leuchtenberga) Dotychczasowy naczelnik tego pułku, rzeczywisty tajny radca hrabia Perowski został usunięty z tej posady, a za to mianowano go jeneralem infanterji. Wspomniany korpus strzelców ma podług ukazu z 6. listopada r. z. składać się jak wiadomo, z chłopów należących do apanażu.

Księstwa Naddunajskie.

(Założenie gościńca z Rasowy do Kustendzi. — Transport zboża do Austrii.)

Z Dzyurdzewa donoszą pod dniem 30. lipca, że francuski nadinżynier Lalaune, któremu polecono założenie gościńca z Rasowy do Kustendze, odpłynął z Dzyurdzewa do Czernawody. Na drugi dzień ruszyło za nim 100 robotników z wozami i licznym materjałem. — Transport zboża z portów włoskich do Austrii trwa nieprzerwanie w Oltenicy i Dzyurdzewie stoi na kotwicy 14 holowniczych okrętów towarzystwa żegluga na Dunaju i ładują na pokład zboże. Również w Turu Mogurelli, Piquet, Ilass i w Czetate znajduje się kilka holowniczych okrętów, które zabierają ładunki.

Turecja.

(Świeższe wiadomości.)

(Dymisyja prezydenta rady wojennej. — Ministrowie moldawscy. — Jeńcy rosyjscy przybyli. — Poskromienie buntowników w Syrii.)

Okretem „Indus“ nadeszły dnia 14. b. m. do Marsylii wiadomości z Konstantynopola sięgające po dzień 6 sierpnia: Prezydent rady wojennej otrzymał dymisyje. Moldawscy ministrowie Negri i Ralesti przybyli do Konstantynopola w poselstwie od Hospodara do Sultana. — 3500 jeńców rosyjskich przybyło do Konstantynopola; mają być wymienieni w Odessie za jeńców francuskich lub angielskich. — Basza jeruzolimski poskromił buntowników w Nauplii, i miał dnia 20. z wojskiem i artylerją wyruszyć na powstańców w Liebrea.

(Nowe trzęsienia w Brusie. — Abd-el-Kader pragnie się wynieść. — Pośrednictwo konszula francuskiego godzi plemiona zwadliwe.)

Dziennikowi *Constitutionnel* piszą z **Brussy** pod dniem 25go lipca:

„Kilkakrotne nowe wstrząśnienia ziemi przypomniały nam ostatnią katastrofę, jednak niepociągnęły za sobą żadnych szkodliwych skutków. Każdy zajmuje się teraz uprzątaniem zrujnowanego spustoszenia. Emir Abd-el-Kader obozuje ciągle jeszcze na łąkach swej posiadłości, cierpi mocno od upałów, i chory jest na febrę prawie z całą swą liczną rodziną, z której postradł już dwoje dzieci. Przeszło dwieście osób z jego świty leży chorych pod złym namiotem nad brzegiem bagnistego potoku. Sam Emir jest bardzo posepny i oczekuje co chwila pozwolenia, by mógł kraj ten opuścić jak najprędzej.“

Damaszk, 26. lipca. Francuskiemu konszulowi jenerałnemu p. Lesseps powiodło się załagodzić nieporozumienia między chrześcijańskimi mieszkańcami w Zahle i Metualów w Brydonie; sproszone przezeń zgromadzenie i złożone ze znakomych Zahlietów, Brydonów i mieszkańców Libanu postanowiło, aby wspólnie wyrzec się wszelkiego wynagrodzenia. Ztemwszystkiem jednak oświadczyli mieszkańcy w Zahle, że spalone przez nich domy w Bridonie własnym kosztem odbudują.

Azja.

(Oczekują ratyfikacyi traktatu Anglii z Japonią.)

Do 19go maja r. b. nie była jeszcze ukończona ratyfikacya traktatu zawartego między Anglią i rządem japońskim. Angielski okręt admirałski „Winchester“ (o 50 działach) opuścił tego dnia Nangasacki, gdzie właśnie wtedy przybyła fregata francuska „Sybille“ (o 50 działach); francuska zaś fregata „Constantine“ stała tam już na kotwicy i oczekiwała paropływu „Colbert“, który jeszcze krążył po morzu. Wiadomości te przywiózł angielski paropływ „Styx“ (o 6 działach) do Szanghae, który podróż z Nangasacki odbył w 4 dniach tylko.

Z teatru wojny.

(Doniesienie z bombardowaniu Sweaborga z depeszy jenerał-adjutanta Berg.)

Podczas gdy codzienny raport jenerała-gubernatora Petersburga o flocie sprzymierzonej przed Kronsztadem opiewał od kilku już tygodni jednakowo, t. j. że w stanowisku jej nie zaszła żadna zmiana, donosi buletyn z d. 9. o otwarciu bombardowania twierdzy Sweaborg. Jenerał-adjutant Berg, naczelny komendant w Finlandyi donosi, mianowicie, że flota nieprzyjacielska, która stała dotychczas przed Nargö, złożona z dziesięciu okrętów liniowych, sześciu fregat, siedmiu parostatków, czterech francuskich baterji pływających, dwóch korwet, jednego brygu, jednego szonera, 16 bombardów, 23 łodzi kanonierskich, dwóch yachtów i trzech okrętów transportowych, ogółem w 75 zagli, wypłynawszy d. 6. b. m. na morze, połączyła się o god. 5. min. 40 tego samego dnia z eskadrą stojącą przed Sandhamm w sile 2 okrętów liniowych i 3 parostatków. Nieprzyjaciel uformował linię z bombardów od Renscher aż do Grochar, wyprowadził w nocy baterję na skałę Longern i zaczął d. 9. o god. 7. zrana (depesze telegraficzne jenerała-adjutanta Berg datowane są zrana o 9. i o 11. god.) rzucać bomby ze wszystkich bombardów i łodzi kanonierskich, głównie na twierdzę Sweaborg, po części zaś także na fort Longern i baterję Mikołaja. Obydwa okręta leżące naprzeciwko Sandhamm otworzyły także ogień przeciw wyspie i baterji N. 2. „Dalsze doniesienia są spodziewane“, tak kończy buletyn nie donosząc bliższych szczegółów o skutkach bombardowania.

Sandhamm jest wyspa leżąca w stronie wschodniej Sweaborga, Sweaborg zaś jak wiadomo wykuta w skałę fortyfikacya wysp zamyszkających wnijsie do portu Helsingfors.

(Szczegóły bombardowania Sweaborga.)

Z **Gdańska** piszą z 15. sierpnia. O bombardowaniu Sweaborga donoszą tu oficerowie z okrętu „Pelican“ między innymi i te szczegóły: We czwartek, 9. sierpnia o 8mej godzinie zrana wysadzila angielsko-francuska flota jedną baterję francuska o moździerzach i granatnikach w doniosłości strzału działowego pod Sweaborgiem na wyspę Abraham, i rozpoczęto bombardowanie nadmorskiej strony miasta i arsenału. Ogień działowy trwał 48 godzin bez przerwy. Już zaraz dnia pierwszego o godzinie 10tej zrana wpadła jedna bomba do prochowni, która wyleciała w powietrze i jedną część miasta zapaliła. Około południa wyleciała w powietrze także druga prochownia i skład przyborów artylerycznych, tak, że wieczór całe już miasto stało w płomieniach. Podczas odbicia okrętu „Pelican“ dnia 11go wieczór stało niewiele już tylko domów nieuszkodzonych i część niewielka murów fortecznych, lecz cały arsenał

zgorzał do szczytu. Z łądu nie dosięgły floty działa nieprzyjacielskie, zaczem też sprzymierzeni nie ponieśli żadnej straty ani w ludziach ani w okrętach. W ciągu 48 godzin rzuciła flota przeszło 20.000 kul (bomb itp.) na miasto.

(Pogłoska o użyciu wynalazku Dundonalda pod Sweaborgiem.)

Dziennikowi *Osts. Ztg.* piszą z Gdańska, jako okręt „Pelikan“ przywiózł także wiadomość, że śpieszne zburzenie twierdzy Sweaborga zawdzięczyć należy zastosowanym wynalazkom admirała Dundonald. Tym sposobem wytepliono po większej części załogę lub spędzono, a zupełnie prawie zburzenie fortyfikacyi poszło z łatwością. Okręt „Pelikan“ nosi także znaki od kul działowych.

(Roboty oblężnicze ukończają się. — Bliski atak. — Jenerał Espinasse dowodzi za Canroberta. — Bu-Maza. — Wynisana jeńców. — Wystąpienie ze służby.)

Ostatnie wiadomości z Krymu otrzymano w Konstantynopolu z 4go sierpnia. Roboty oblężnicze idą śpiesznie, i są bliskie ukończenia. Wkrótce spodziewają się nowego szturmu. Dziennik *Presse d'Orient* donosi, że jedną baterję zwaną „Napoleon“ wzniesiono na skrajnej Lewej, a to dla lepszego poparcia ataku na fort kwarantanny. Jenerał Espinasse objął po jenerale Canrobertie komendę dywizji. — Spodziewano się wkrótce ataku ze strony sprzymierzonych na wieżę Małakowa. Bu-Maza mianowany pułkownikiem w Azji. Dnia 3. sierpnia wyprawiono 150 wojennych jeńców rosyjskich z Konstantynopola do Odessy. Angielscy jenerałowie Fitzgerald i Evans opuszczają służbę wojskową dla nadwreżonego zdrowia swego. Pierwszy wraca do Anglii. Ciężko ranny kapitan okrętowy Peel przybył do Malty, zkad uda się do Szwajcaryi.

(Rosyante nie nacierają na Kars. — Szeryf Basza aresztowany. — Gościńiec do Persyi wolny.)

Z **Trebizondy**, 24. lipca, donoszą do *Monitora*: według listów z Erzeram z 17., Rosyanie, lubo o półtora mili od Karsu, nie nacierają jednak; dowiedziawszy się, że Kars jest zaprowiantowany tylko na cztery tygodnie, starali się przecinać wszelkie drogi, w nadziei, że tym sposobem zmuszą załogę do poddania fortecy. Scherif Basza, mianowany po bitwie pod Indzedere gubernatorem w Karsie, któremu później polecono nadzór nad magazynami zboża w Dzeni-Kuni, został z rozkazu naczelnego wodza Vassiff Baszy przyaresztowany za to, że na wieść o zbliżaniu się Rosyan posprzedawał zapasy i do Erzerum pierzchnął. Rosyanie opuścili gościńce Bajazydu, tak, iż drogi do Persyi są znowu otwarte, i komunikacya mogłaby się znowu rozpocząć, gdyby się rozboju Kurdów nie obawiano. Wiadomości z Battumu nie zawierają nic ważnego. Stojący tam i na innych punktach wybrzeża korpus turecki liczy około 10.000 ludzi regularnego wojsko. Hafis Basza w Baibut posłał 3 do 4000 ludzi do Erzerum.

(Sprostowanie o gwałtach majtków okrętu Basilisk.)

Doniesienia o gwałtach, jakich mieli się dopuszczać majtkowie okrętu „Basilisk“ na wyspie Gottland, były po większej części przesadzone, a mniemane znieważenie jakiejś zameznej kobiety skończyło się na tem, że majtkowie obili jakąś szynkarke wódki za to, że im przedawała zły towar.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 17. sierpnia. Dziś po południu o drugiej godzinie przybito na giełdzie następująca depeszę: Jenerał Pelissier donosi pod dniem 16. b. m. 10. god. przed południem. Od niejakiego czasu zapowiadały pogłoski atak ze strony Rosyan. Te pogłoski się sprawdziły. Dziś rano uderzyli Rosyanie silnemi masami na linię Czernej. Dywizye Camon, Faucheux, Mories i Herbillon odparli ich dzielnie. Sardynczycy ustawieni na naszym prawem skrzydle walczyli mężnie. Liczba poległych Rosyan jest znaczna, pojaliśmy wiele jeńców. Rosyanie cofali się w zupełnym odwrocie ku warowni Mackenzie, gdzie nadeszły francuskie i angielskie rezerwy, szczególnie kawalerya. Nieprzyjaciel poniósł dotkliwą klęskę (un rude echee). Nasze straty mniejsze od rosyjskich; liczba poległych i rannych jeszcze niewiadoma.

Londyn, 17. sierpnia 3. godzina. Jenerał Liprandi zaatakował linię Czernej w sile blisko 60.000 wojska, odparto go jednak ze stratą czterech do pięciu tysięcy ludzi. Strata sprzymierzonych mniejsza.

Turyn, 17. sierpnia. Lamarmora donosi z Kadikoi pod dniem 16. b. m. Dziś rano zaatakowali Rosyanie w sile przeszło 50.000 linię Czernej. Nasze hasło było: Król i kraj. Francuskie depesze potwierdzają, czyliśmy byli godni waleczyć przy boku Francuzów i Anglików. Wszyscy się odznaczyli. Jenerał Montecchio śmiertelnie ranny. Liczymy 200 poległych i rannych. Straty rosyjskie są znaczne.

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe w obwodzie lwowskim.)

Lwów, 10. sierpnia. W Gródku, Jaryczowie i Szczercu płaczą od 16. do 31. lipca w przecięciu za korzec pszenicy 0—12r. —11r.; zyta 8r.—8r.—7r.36k.; jęczmienia 7r.—6r.30k.—5r.12k.; owa 3r.12k.—3r.—3r.; hreczki 7r.4k.—6r.30k.—6r.24k.; ziemniaków 1r.36k.—0—4r. Za cetnar siana 40k.—0—54k. Sąg drzewa twardego sprzedawano po 12r.—7r.—12r., miękkiego po 0—6r.—10r. Funt mięsa wołowego kosztował 10k.—7k.—8k. i garniec okowity 3r.—0—2r.24k. m. k. Kukurudzy, wełny i nasienia koniczy nie było w handlu.

